

Čebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. ožujka 2019. • br. 1 • god. XIII.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marijapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

s. M. Jasna Crnković

3 Riječ urednice

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa

s. M. Emila Špoljarić

4 Crtice iz družbine kronike (I.)

Blagovijest

- 100. obljetnica začetka Družbe...

M. Marija Propetoga

12 Navještenje i utjelovljenje našega Gospodina...

14 Posveta Družbe na Blagovijest, 1955.

Dora Škvorčević

15 Zaštitnice moja

16 Evo dolazim, Gospodine!

Klanjanje na Blagovijest 2019.

s. M. Kristina Injić

18 Igrokaz »Tvoja, uvijeke!«

Branka Mlinarec

21 O križu sveti

Ususret stogodišnjici

Družbe Kćeri Milosrđa...

22 Peto tromjesečje duhovne priprave u karizmi milosrđa – *travanj, svibanj, lipanj*

Blaženici u čast...

s. M. Juliana Beretić

26 Mladi Blaćani i Blajke na hodočašću u Korčulu

s. M. Jasna Crnković

28 Blaženica u župi sv. Martina biskupa u Martinskoj Vesi

Rina Kralj-Brassard

30 Poduzetna Blajka – ili kako sam upoznala blaženicu?

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Jasna Crnković

32 Biti Družba u izlasku – VII. provincijalni kapitul

s. M. Anamarija Vuković

33 Kćeri Milosrđa 50 godina u Novskoj

Kutak za najmlađe...

34 Križaljka

Molitva bl. Mariji Propetoga

35 Zaklada »Blažena Marija Petković«

Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

s. M. Jasna Crnković,
glavna i odgovorna urednica

Nama Kćerima Milosrđa, kao i svim blaženičinim štovateljima srce je puno zahvalnosti za velika djela koja je Presveto Trojstvo prije sto godina pokrenulo po njezinoj predanosti u Božju volju za nju.

Marija Petković upravo je na Blagovijest, 25. ožujka 1919., ostavila svoj očinski dom kako bi kod sestara Službenica Milosrđa otkrivala volju Božju za svoj život i svoje duhovno zvanje koje je osjećala od malih nogu. Taj je dan uvek opisivala kao »tajni začetak Družbe«,¹ početak novoga Božjeg djela u svom životu i životu njezina rodnog Blata. Kao vrhovna predstojnica novoosnovane redovničke zajednice u svojim poukama sestrama zahvaljuje Bogu za njegovu utjelovljenju Riječ, Isusa Krista, čiji blagdan utjelovljenja Crkva slavi devet mjeseci prije Božića. Radovala se što je Providnost tako htjela da se upravo na blagdan Kristova utjelovljena započelo Božje djelo utemeljenja nove redovničke zajednice u Blatu. Taj dan je Majka Marija Propetoga nazivala »triput svet« i svim srcem sestrama preporučivala da ga svetkuju s najvećom pobožnošću.² Sestre Kćeri Milosrđa su uvijek njegovale svetkovanje Blagovijesti kao posebnog dana zahvalnosti Gospodinu.

Kao štovatelji bl. Marije Propetoga uđimo u tu baštinu i slavimo blagdan utjelovljenja Božje riječi kao najradosniju blagu vijest – Blagovijest, navještaj rođenja Spasitelja svijeta. Od prošle godine 11. ožujka slavimo misijsko poslanje naše družbe kao znak zahvalnosti za prve sestre Kćeri Milosrđa koje su u ožujku 1936. godine hrabro pošle u Južnu Ameriku navještati i svjedočiti Radosnu Vijest. Dan misija naše družbe slavimo kao osobito vrijeme molitve Bogu milosrdne ljubavi da naše sestre jača svojim Duhom da budu predane navjestiteljice njegove Riječi. Neka nas sve prati Božji blagoslov da u pripravi na skoru proslavu stote obljetnice Družbe Kćeri Milosrđa svednevice urastamo u milosrdnu ljubav prema svima kojima smo darovani i poslani.

¹ Marija Propetoga Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. M. Parlov, Split, Verbum, ⁴2012, 135-141.

² Usp. Majka Marija Propetoga, *Način svetkovanja 25. ožujka u Družbi*, Pouka, 25. ožujka 1946.

s. M. Emila Špoljarić

Crtice iz družbine kronike (I.)

Ususret stotoj obljetnici utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa, u sedam sljednih brojeva našega glasila donosimo uvide u važnija događanja uoči osnutka Družbe i njezinih početaka na temelju rukopisnih zapisa s. M. Emile Špoljarić koje je 1960. godine napisala prema Dnevniku Kuće matice u Blatu i kazivanju Majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga.

Sve jasniji Božji poziv za djelo Božje

Marija Petković – Kovač od svoga je djetinjstva težila za tihim, povučenim životom koji je namjeravala provesti daleko od svijeta u nekom zatvorenom samostanu. Ali to nije bila volja Božja, već je on imao s njom druge namjere i planove. Odabrao ju je, naime, kao svoje oruđe kojim će se poslužiti za utemeljenje nove redovničke družbe i prema tome davao joj je svoja božanska rasvjetljenja i nadahnuća o potrebi spašavanja siromašne, zapuštene djece i mladeži.

Prema njezinu pripovijedanju znademo da je jednom rekla Isusu: »Ja ču vjerovati da je to tvoj glas i tvoja sveta volja, a da nije varka, ako ti sve ovo kažeš mome dijecezanskom biskupu dr. Josipu Marčeliću po kojem ču razumjeti tvoju svetu volju.« Uz to je pokušavala dva puta bježati u daleku klauzuru. Kad je bila zaustavljena na putu u Split, piše joj njezin biskup:

»Volja je Božja da se vratiš u svoje mjesto, jer u klauzuri što ćeš moći učiniti za slavu Božiju, spas i pomoć bijednima? Ne smije se kad kuća gori otići daleko i plakati nego sve učiniti da se ugasi vatra i spasi što se može. Zato te molim da se vratiš i zauzmeš se za svoj kraj i narod. Možeš s vremenom ustanoviti redovničku zajednicu i zavod za odgoj djevojčica i djece.«

I ona je poslušala glas Božji preko svoga biskupa i vratila se u svoje rodno mjesto Blato. Tu je nastavila svoj karitativni rad za odgoj djece i mladeži vodeći razna katolička društva: Kćeri Marijine, Društvo andela, Katoličke majke,

Udrugu Dobrog Pastira i Treći red sv. Franje. Nastavila je također obilaziti i pomagati zapuštene bolesnike. Ali sve to još uvijek s velikom nutarnjom borbom između svojih želja za zatvorenim samostanom i poziva na vanjski apostolat i djela milosrđa.

Kad je 1918. došao biskup Marčelić u Blato radi dijeljenja svete krizme, pozvao je Mariju Petković k sebi i ponovno je molio da ne ostavlja svoje mjesto i svoj narod, već neka tu ustanovi redovničku zajednicu s odgojnim djelima za djecu, mladež i druga karitativna djela. Upravo ju je sa suzama molio da ga posluša i ostane te svoju vlastitu imovinu uloži za ustanovljenje nove redovničke družbe.

U isti čas kad joj je preuzvišeni govorio osjetila je Marija – kako sama kaže – isti glas u nutrini svoje duše i razumjela je da biskupove riječi odgovaraju Isusovu glasu, koji želi da se

ustanovi nova redovnička družba za širenje nje-gove preslatke ljubavi. Sada više nije sumnjala, već je jasno vidjela da se biskupov glas podudara s Isusovim, koji ju je već toliko vremena u duši progonio, a protiv kojega se ona borila i opirala mu se.

Biskup, videći da ona okljeva, ustane, pruži joj svoju drhtavu ruku i potresenim glasom reče: »Poslušaj me, kćeri, i obećaj mi!« Na to mu ona odgovori: »Obećajem!« Ali preuzvišeni je bio da to nije baš s oduševljenjem obećano, pa je htio još jedno obećanje od nje. Kad je 20. ili 21. rujna 1918. odlazio iz Blata, narod ga je svečano s vlastima, glazbom, bratovština-ma i društvima pratilo do kapelice sv. Libera-na. Tu se povorka zaustavila. Tada je preuzvišeni biskup poslao tražiti Mariju Petković, koja je u tom času stajala iza Kćeri Marijinih, koje su u svojim bijelim haljinama pratile preuzvišeno-ga. Na njegov poziv uputi se ona k njemu, a on ugledavši je, izide joj u susret i pruživši joj ruku reče joj pred mnoštvom naroda: »Kćeri, obećaj mi još jedanput da ćeš ostati u svom mjestu za stvar za koju sam ti govorio da odem utješen i miran odavde.«

I Marija u tom času nije mogla drugo ne-go reći: »Obećajem i ostajem!« A da to bude što svečanije, Gospodin je učinio da u taj čas zazvone sva zvona i glazba svečano zasvira da iskaže posljednju počast i pozdrav svome bi-skupu na odlasku, a i nesvesno da dadu oduš-ka veselju što je javno dan pristanak za osnutak nove redovničke družbe u njihovu mjestu.

Prvi koraci prema osnutku Družbe

Sam je svemogući Bog i premilostivi Otac u svojoj prevelikoj ljubavi i milosrđu po svom lju-bljenom Sinu, Gospodinu našemu, htio uteme-ljiti ovu svoju Družbu Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje da djelima ljubavi i milosrđa radi za pomoć i utjehu bijednima i trpećima, a osobito za zapuštenu djecu. Htio je da prvi korak za djelo Družbe bude učinjen na dan kad je on sam iskazao prvo milosrđe ljud-skom rodu, na dan utjelovljenja njegove presve-te Riječi po kojoj je sve postalo, što je postalo, pa i djela ove male redovničke družbe.

Zato u teškim, poslijeratnim danima učinio je da dopre plač sirota i udovica do srca njego-ve odabranice, naše Majke utemeljiteljice, ko-joj je već od djetinjstva stavio u srce veliku lju-bav i samilost za siromašnu i zapuštenu djecu. Dao je da jasno upozna njegov poziv i prisko-či im u pomoć. Nakon duge borbe i potpunog uvjerenja da je to doista sveta volja Božja, ona se velikodušno odazove njegovu pozivu govoreći: »Evo, Gospodine, twoje nevrijedne službenice, neka se vrši i na meni tvoja sveta volja!«

I taj sveti dan, 25. ožujka 1919., prekine sa svim zaprekama i zauvijek ostavi svoj roditelj-ski dom i svoje mile, te kad vidi kako će sve-ta providnost Božja odlučiti glede svoga djela, a po savjetu biskupa Marčelića, podje u kuću koju su ostavljale sestre Službenice Milosrđa (*Ancelle della Carità*), radi ratnih prilika i pomanjkanja sestara. Isti dan s njom podje, od Boga joj oda-brana, pratilica Marija Telenta Vicijo, koja je po osobitom nadahnuću Božjem odlučila da slij-e-di našu Majku utemeljiteljicu u njezinu životu i djelovanju. Sam Gospodin dao ju je njoj kao vidljivog anđela na putu života, da je hrabri i pomaže u teškim danima kao prva sestra i vjer-na suradnica brinući se zajedno za ovu Isusovu Družbu i njezine duhovne kćeri.

Sestre Službenice Milosrda rado ih i s ljubavlju prime. Starješica Majka Flavijana, tada teško bolesna, ustane taj dan da ih dočeka. Njoj je naša Majka još prije dolaska rekla da će biti samo na stanu kao »penzionista« jer čeka Božju odluku glede sebe. Zato im je mjesечно plaćala 500 kruna, a Marija Telenta im je davalā sve što je zaradila kao dobra švelja. Našoj Majci bila je dodijeljena jedna soba na raspolaganje u koju je ona smjestila svoje pokućstvo i stvari. Starješica nije više ozdravila, preminula je u Gospodinu 13. svibnja 1919., a poslije njezine smrti ostale dvije sestre Službenice Milosrda otišle su u Italiju u kuću maticu u Breseciu, 13. lipnja 1919., a našoj Majci i Mariji Telenti predadu svoj zavod i djela. Tko da ne vidi u tome svetu providnost Božju i dobrotu našega Gospodina koji je sve to učinio zato da našoj Maci utemeljiteljici za novu redovničku Družbu pripravi kuću i sve što je u njoj?!

I tako ostavši same, uz pomoć Božju, vodile su naprijed Zavod, Dječje zabavište i Pučku kuhinju u kojoj se kuhalo za 3.000 siromašnih osoba koje su poslije rata ostale bez hrane. Tada se odmah prijave našoj Majci da žele doći k njima dvije dobre i pobožne djevojke iz Blata: Palma Bačić Fratrić Antunova i Mandaljena Šeparović Tomasova. Obje su bile članice društva Kćeri Marijinih i od djetinjstva imale zvanje da se posvete Bogu pa su skromno i pobožno živjele. Ali im naša Majka reče da ih još ne može

primiti dok ne dobije obavijest iz Brescie hoće li se sestre Službenice Milosrda vratiti u Blato ili ne. Ipak one, ako žele, mogu dolaziti preko dana k njima da im pomognu raditi u Pučkoj kuhinji, a uvečer da idu kući spavati, čemu su se one rado odazvale.

Nekoliko dana poslije, tj. 25. lipnja 1919., dođe vijest iz Brescie da se sestre neće više vratiti u Blato. Biskup Marčelić piše našoj Majci 16. srpnja 1919. pismo u kojem kaže: »Sve na svijetu događa se po volji Božjoj. Providnost Božja ravna svemirom i svakom stvari što se na svijetu događa. Oko Božje sve vidi i dobro i zlo.« Potom je upućuje da sve primi mirno i popiše robu, stolove i postelje, da se sve uredi kako je pravo, a isto pismo nastavlja 20. srpnja: »Sinoć mi reče Madre vicaria od ancilla da je dobila nalog od svoje generalice iz Brescie da pošalje sestre u Blato da pridignu njihovu robu. Uredite što bolje možete.« I doista 21. srpnja 1919. dođu iz Dubrovnika dvije sestre Službenice Milosrda da pridignu svoju robu, a našoj Majci predaju spomenuto pismo od preuzvišenog biskupa.

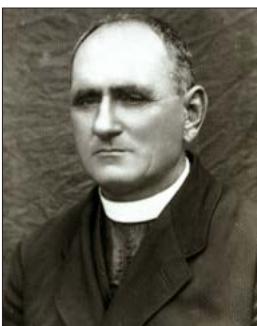
Videći naša Majka da joj je Gospodin ponovno objavio svoju volju preko njezina biskupa i duhovnog oca, osjeti u tom času ponovno svu veličinu žrtve da ostane u svom mjestu kao i teško breme križa da osnuje i uputi novu redovničku družbu. Na ovu pomisao malo da nije klonula, ali pogledavši na sliku Isusovu, koji kao da je upro pogled u nju, moleći je da ostane i da se žrtvuje, herojski nadvlada samu sebe i reče: »Evo me, Gospodine, kako ti hoćeš! Neka se na meni vrši tvoja sveta volja!«

Isti dan kad su došle dvije sestre po robu, pozove naša Majka Palmu Bačić i Mandaljenu Šeparović koje su joj se bile prijavile i radile u Pučkoj kuhinji, saopćivši im biskupovu poruku i reče da sada odluče hoće li ostati s njom u Blatu kako želi preuzvišeni biskup ili će po-

Dnevni red

- 4.30 Ustajanje, osobno ređenje i jutarnje molitve
- 5.00 Razmatranje pola sata, sveta misa i pričest, zajednički »Tebe Boga hvalimo«
- 7.00 Doručak, uređivanje prostorija
- 7.30 – 9.00 Učenje za starije i škola, a zatim rad i dužnosti
- 9.00 – 10.30 Učenje za aspirantice i kandidatice i škola
- 12.00 Objed, pohod Svetootajstvu i pozdrav ranama Isusovim, zajednički odmor rekreacija do 13.15
- 13.15 Zajedničko duhovno čitanje 20 min, krunica Blažene Djevice Marije za duše u čistilištu, rad i dužnosti do 18.30
- 18.30 Poklon Svetootajstvenom Isusu u kapeli i ostale molitve
- 19.30 Večera, zajednički odmor 45 min uz ručni rad
- 20.45 Večernje molitve, grobni muk (duboka šutnja) do 6 sati ujutro
- 21.00 Počinak u Gospodinu

ći sestrama Službenicama Milosrđa, što bi im bilo mnogo bolje zbog poteškoća i mogućih stradanja ako ostanu s njom, jer se još ništa ne zna kako će biti s novom družicom. Na to one odlučno odgovore da će ostati s njom radije trpjeti i stradavati nego poći u utvrđenje samostane. Ipak ih ona pošalje da se svjetuju sa župnikom Perom Franulovićem. On im reče da ostanu s Marijom u Blatu i da

će on misliti na njih. Kad ispratiše sestre Službenice Milosrđa 3. kolovoza 1919., Marija primi djevojke na njihove vruće molbe. Pozdravivši se među sobom zagrle sve tri Mariju Petković i nazovu je Majkom.

Prvi počeci života Družbe

Uz ugaoni kamen temeljac, našu Majku utemeljiteljicu i Mariju Telentu, dolaskom Mandaljene Šeparović i Palme Bačić, 2. kolovoza 1919. Gospodin nastavlja gradnju temelja ove nove redovničke Družbe. Tim danom počinje ova mala Družba živjeti i samostalno raditi. Naša Majka je od svoje imovine kupila dio pokućstva od Službenica Milosrđa, a stvari od kapele i škole su ostavile jer im je to bila dala »Javna dobrotvornost«. Tako je Gospodin u nedoučivoj svojoj dobroti i providnosti ispunjavao nacrte za osnutak ove njegove družbe. Upravo prema želji i molbi naše Majke koju mu je od svog pristanka na njegovo tajanstveno traženje za Družbu izrazila: »Dobro, Gospodine, hoću, ali ti se misli za kuću i za sve kao Gospodar i Zaručnik naš, a ja ću se brinuti za tvoju djecu kao majka i tvoja službenica.«

Naša Majka utemeljiteljica kao starješica je vodila zavod, dječje zabavište i školu za djevojčice. Marija Telenta je šivala za vanjske i time djelomično uzdržavala zajednicu. Mandaljena Šeparović i Palma Bačić su uz pomoć vojnika radile u Pučkoj kuhinji za 3.000 siromašnih osoba. Započevši tako zajednički život, naša Majka utemeljiteljica odmah je napisala Dnevni red i razdijelila svakoj suradnici njezine dužnosti, koje su one s velikom ljubavlju izvršavale, a sveti mir i neko blaženstvo koje se ne da opisati zavlada među njima. Prema Dnevnom redu nova mala zajednica nastavila je svoj život, djela milosrđa i ljubavi na slavu Božju i pomoć bližnjega.

Pisma biskupa Marčelića

Preuzvišeni biskup, zadovoljan što ga je poslušala naša Majka glavarica i ostala u Blatu radi nove redovničke družbe, izražava joj svoje zadovoljstvo i daje očinske upute i savjete kako se to vidi iz njegovih pisama.^{1*}

Nakon nekoliko mjeseci naša Majka glavarica osjećala je potrebu da podje malo u samokuću, da se u svetoj molitvi i sabranosti pripravi za misiju koju joj je Gospodin dodijelio. Zato za ljetnih praznika podje sa s. Marijom Telentom 7. kolovoza 1919. na maleni poluotočić Prižbu, koji se nalazi jugozapadno od Blata, da tu u sabranosti proveđe nekoliko dana odmora. Mogla je poći u svoje vlastite kuće u Prigradici, Babini i Brnu kod svoje sestre, ali ipak to nije učinila. Htjela je izabrati posvemašnju samoću i kušati pravo, krajne siromaštvo. Na Prižbi nije bilo ništa osim nekoliko kućica siromašnih ribara. Zamoli, dakle, obitelj Franulović – Tripica da im ustupi jednu kućicu, koju očiste i u jasle na slamu prostru plahte i to im je bio krevet. U toj kućici su molile, kuhale, čitale i razmatrale. Donijele su nekoliko većih kamena koji su im služili kao stol i sjedalice. Od dasaka nađenih kraj mora učinile su u šupljem zidu police za knjige i ostale stvari. Uvečer bi kroz šupljinu krova promatrala lijepo zvjezdano nebo. Ribari su im donosili zelenja, ribe i mljeko.

Preko dana su išle u gorsku samoću kraj mora da na morskim hridinama, udaljene jedna od druge, obavljaju razmatranje, duhovno čitanje i molitvu. I u tom siromaštvu, u tihoj samoći, uz divnu, morsku pučinu osjećale su se sretne i zadovoljne te duhovno ojačane za daljnji rad i žrtvu samih sebe.

Svaku večer su sa stanovnicima Prižbe, pod

vedrim nebom, molile svetu krunicu Blaže- ne Djevice Marije. Mještani su rado i u većem broju dolazili na tu pobožnost poslije koje ih je naša Majka poučavala u kršćanskom nauku. Tako je uz svoju duhovnu obnovu odmah radila i na duhovnoj obnovi svoga bližnjega, žečeći sve privući Bogu, kojeg je svim srcem ljubila i život mu svoj posvetila. Pronicavo oko naše Majke odmah je uvidjelo potrebu da se tu, za taj siromašni narod, sagradi kapelica. A i sami mještani su je vruće molili da je sagradi, a da će oni dragovoljno dati svoje sile za gradnju.

Opće Pravilo Trećega redovničkog reda sv. Franje

Budući da je naša Majka bila još u svijetu upisana u Treći red sv. Franje, odluči da se i ova mala družba pripoji franjevačkom redu da tako bude dionica svih oprosta i duhovnih povlastica koje uživa Franjevački red. Uz to je još željela da družba slijedi Krista, Raspetu Ljubav, u duhu Serafskog oca, koji je biljege Kristovih rana na svom tijelu nosio i svojim životom propovijedao u duhu poniznosti, ljubavi i siromaštva. Tu svoju želu izrazila je biskupu, koji joj je 18. kolovoza 1919. poslao Opće malo pravilo Trećega redovničkog reda sv. Franje, dajući joj opet svete savjete i upute kako nam svjedoči i ulomak iz njegova pisma:

»Uzmi stvar ozbiljno, al' svedljubazno i mirno, po Božjoj volji. Neka te ne straše poteškoće, osobito iz početka. Svaki je početak težak. Pristupi radu velikodušno. Bog pomaže velikodušne ljude. Sami smo malo i ništa, a s Bogom svemogućim i mi postajemo svemogući. Bogu u svemu slava! Prije nego koju primiš, otvori dobro oči i ako je vodi samo slava Božja, spas svoje duše i dru-

¹*Pismu su objavljena u našem glasilu *Tebi Majko*, u četiri br. 2017. godine.

gih i samopregaranje za dobro vašeg mješta Blata, najprije moralno, a po mogućnosti tjelesno i materijalno. Najprva stvar neka bude posluh, druga posluh, treća posluh, sa svom dušom i od srca...«

Svako djelo Božje ima svojih zapreka i neprijatelja. Osobito u svom početku, jer neprijatelj Božji, i svakog dobra, sve sile upotrebljava da osujeti namjere Božje. Bilo je tako i kod osnutka ove male Isusove družbe. Našu Majku glavaricu u svojoj poniznosti, ne videći ništa dobra u sebi i nikakvih sposobnosti, strašio bi đavao da neće moći odgovoriti planovima Božjim i poslužiti mu kao prikladno oruđe za njegovo djelo pa je pod tim dojmom koji puta malo klonula. Tako je 28. kolovoza 1919., kako nalazimo zabilježeno u Dnevniku Kuće matice u Blatu, pošla u Dubrovnik k biskupu da se s njime svjetuje o raznim potrebama. On je ljudazno primi i sasluša. Među ostalim ona ga zamoli da joj dade koju jaču silu ili druge časne sestre, budući da se ona smatra nemoćnom da nosi tako odgovorno djelo. Na to joj biskup odgovori: »Kćerce moja, vodi Zavod naprijed. Bog će ti pomoći, jer on je to sam učinio. Vidi kako se čudnovato dogodilo da su Služavke Milosrđa otišle iz Blata. Tu je prst Božji. Ne misli na učiteljsku silu. Bog se služi malenima.« Uz to joj dade razne naputke za misijski i materijalni rad.

Ali, ona ne vjerujući još svojim sposobnostima, moli za savjet iskusnu i razboritu starješicu Služavki Milosrđa, s. Augustinu, što ona misli o odluci preuzvišenoga? Ona joj reče: »Dijete moje, ja razumijem preuzvišenoga što hoće. Poznam Vas i ja Vam velim da ćete uspjeti. Ne bojte se! Držite se prostih, iskrenih duša, ne mislite na učiteljicu. Ona bi Vam mogla sve pokvariti. Ne dvojite o uspjehu. Bog ni od šta pravi velika djela.«

Tako naša Majka utemeljiteljica, od Provid-

nosti naprčena križem, vrati se mirno i ohra-brena svojoj samostanskoj kući u Blatu, gdje je bila neopisivom čežnjom dočekana od svojih suradnica. U srdačnom razgovoru saopćila im je želju preuzvišenog da uz Božju pomoći nastave svoj misijski rad i ustraju na započetu putu. To je sve razveselilo i potaknulo na novi polet i žrtvu, te su marljivo i postojano dalje radile.

Početak milosrdnih djela

a) Rad u dječjem zabavištu i obdaništu

Ohrabrena izričitom riječi preuzvišenog biskupa, svoga duhovnog oca, vratila se Majka glavarica iz Dubrovnika predana u svetu volju Božju da nastavi i vodi djelo Družbe. Budući da je počinjala nova školska godina, ona je u ime Božje otvorila veće dječje zabavište i obdanište, nego je bilo do tada. Na dan upisa upisalo se 120 djece, a poslije ih je dolazilo i do 150.

Zbog teških ratnih posljedica, bila je velika bijeda i oskudica hrane u Blatu pa se naša Majka pobrinula da siromašna djeca, uz školski odgoj, dobivaju i ručak iz Pučke kuhinje, koji su blagovali u školi. Tako su djeca cijeli dan bila pod Majčinom brigom koja je uz pomoći Mandaljene Šeparović vodila to prvo dječje zabavište i obdanište.

Ona je znala svojim lijepim načinom i majčinskim odgojem tako privući djecu da su upravo hrlila u školu. Već od rana jutra molili su roditelje da ih vode kod časnih sestara. Znala ih je ona svagdano zabavljati novim stvarima, a osobito odgojnim pripovijedanjem. Ta su nedužna djeca najradije slušala pripovijedanje o Isusovu životu, a na živo pripovijedanje o muci Isusovoj zaplakala bi od gauča, jer ih je ona već bila naučila ljubiti dragoga Isusa.

Kad bi naša Majka otpustila djecu, držala je obuku odraslim djevojčicama, kao neku vrstu

priprave za srednju školu, jer u Blatu tada još nije bilo više škole. Ostali dio dana posvetila bi Majka upravi svoje zajednice i potrebama njezinih članica. Nije gledala na svoje iscrpljene sile, nego se velikodušno sva dala Bogu i dušama. Poslije, kad se uz pomoć Božju, Družba pomačlo širila i povećavao broj članica, a time i upravna služba, Majka nije više mogla voditi dječje zabavište i obdanište već je to ostavila Mandljeni Šeparović (s. M. Vicenci), koja se uz nju bila već dobro uputila. Godine 1925. Gospodin je poslao u Družbu Margaritu Radić (s. M. Bonaventuru), svršenu učiteljicu zabavišta, koja je niz godina vodila upravu i rad u dječjem zabavištu i obdaništu u Kući matici.

b) Rad s katoličkim društvima u nedjeljnim oratorijima

U nedjelje i blagdane Majka i sestre najviše su se posvetile misijskom radu s raznim katoličkim društvima. Sva društva koja je vodila u svijetu nastavila je i u samostanu, poučavajući ih u kršćanskom nauku te o odgojno-moralnom životu. Svake nedjelje i blagdane sestre su prije blagoslova radile s Društvom anđela, s većima u jednom dvorištu, kojih je bilo oko 90, a u drugom s manjima kojih je bilo oko 70. U isto vrijeme Majka je držala u školskoj dvorani pouku Društvu katoličkih majki, Udrizi Dobroga Pastira ili Trećoredicama sv. Franje. Poslije blagoslova bila je s Kćerima Marijinim kojih je bilo oko 200 i držala im pouke o moralnom i kreprenom životu. Nakon pouke bi se zabavljale u nedužnim igrama. Tako je naša Majka koji put u nedjelju održala 3-4 pouke, a ostale sestre su poučavale vjeronauk, pazile na okupljenu djecu i zabavljale ih.

Dva, tri mjeseca prije Bezgrešnoga Začeća Blažene Djevice Marije, jer se taj dan primačio nove članice u Marijinu Kongregaciju, naša je Majka svaki dan poučavala pripravnice o kr-

šćanskom nauku, pravilima i dužnostima Kćeri Marijinih, a kad ne bi mogla ona onda su to činile sestre. Župnik Pero Franulović prije primanja učinio bi im ispit i na svoje veliko zadovoljstvo našao je te 1919. godine da je 60 djevojčica od 13 do 18 godina pripravno za upis u Kćeri Marijine; 55 djevojčica od 7 do 10 godina za upis u Društvo anđela, a sve to zaslugom i nastojanjem naše Majke glavarice.

Da što više probudi ljubav za kreposten kršćanski život u dušama Kćeri Marijinih, uvježbala je s njima dramu sv. Barbare, djevice i mučenice, koju su sjajno i na veliko zadovoljstvo publike izvele 26. prosinca 1919. u školskoj dvorani u Zavodu, a zbog mnogo posjetitelja predstava se morala ponoviti pet puta.

Uz katolička društva nije naša Majka zaboravila ni zapuštenu, siromašnu djecu u odrasloj dobi koja nisu primila prvu svetu pričest zbog raznih razloga.

Tako je naša Majka nastavila svake godine s odgojem djece, djevojčica i ostalih katoličkih društava, te u tome pomalo upućivala svoje sestre koje su je kasnije zamijenile i nastavile taj karitativni rad na slavu Božju i spas neumrlih duša.

c) Otvorenje dječjeg sirotišta

Od ranog djetinjstva usadio je Gospodin u dušu naše Majke veliku ljubav i samilost za siromašnu djecu. Zato dok je još bila u svojoj rodnoj kući mnogo je trpjela zbog zapuštene djece i sirota bez roditelja. Jednom, kako sama priповijeda, kad su dvije sirotice došle u njezinu kuću pitati milostinju, tako su joj se smilile da je zamolila svoju majku da ih smije primiti u svoju kuću i tu odgajati. Kad joj majka reče da je to nemoguće, otprati ih ona do vrata i suznim očima gledala je za njima, žaleći ih, jer su bosih nogu isle ulicom po vodi i tako se potucale bez ikoga svoga. Podigla je tada oči pre-

ma nebu i zavapi-
la: »O Bože, daj
mi jednu kuću
da skupim sirotu-
djecu, da ih tu od-
gajam i zamijenim
im majku!«

Gospodinu je bila ugodna ova njezina želja i molitva te joj je brzo providio kuću, koju su ostavile Služavke Milosrđa. Odmah je 17. studenog 1919. primila te dvije sirotice, Franicu i Katicu Bosnić – Markun pod svoje okrilje i zaštitu. Tako se počelo s primanjem sirotne djece, a otvoreno je i sirotište prije nego je bila ustanovljena Družba. Sljedeće godine 10. rujna bile su primljene još tri sirotice bez oca i majke i to: Mara Vežić (5 godina), Ivanka Milat (7 godina) i Nikica Stipković (7 godina). Roditelji te djece zbog velike bijede i nestašice hrane u poratnim danima, doobili su tuberkulozu i mladi umrli, a djeca ostala bez ikoga i ičega svoga. To je paralo srce našoj Majci glavarici i nije ih mogla ostaviti te i njih uzme pod svoje okrilje. Gospodin je nagradio tu njezinu majčinsku ljubav i skrb za djecu, te su tri od njih dobine zvanje i kasnije postale vrijedne redovnice ove Družbe.

Budući da je kuća bila premalena s tjesnim prostorijama, nije se moglo u početku primiti veći broj sirotica, kako je to željela naša Majka i kako su se nove sirotice uvijek javljale i moliće za primitak. Da udovolji svojoj vrućoj želji i potrebi te sirotne djece, u travnju 1920. iznajmila je, a poslije kupila susjednu kuću Burčine, pod uvjetom da će je popraviti i 10 godina besplatno stanovati u njoj. Budući da je kuća bila u vrlo trošnu stanju trebalo je za popravak veći izdatak, a kako nije bilo ni novca, ni ostalih sredstava, naša Majka se potpuno oslonila na

Gospodina i njegovu svetu pomoć. I doista, Gospodin je pomogao našavši dobročiniteљa u osobi don Ive Ostojića, koji se pobrinuo za darove u novcu, materijalu i nadnicama.

S popravkom se započelo 16. travnja 1920., a dovršilo se 20. svibnja 1920. Darovi, materijal i nadnice za troškove iznosile su 12.000 kruna.

I tako je naša Majka glavarica uz Božju pomoć pripravila kuću za sirotište, ali nije bilo namještaja ni potrebne posteljine za veći broj djece. A budući da je zajednica bila tek u začetku, oskudjevala je više puta i u najnužnijem, to više što je bilo poratno vrijeme i nije se nikako mogla kupiti potrebna posteljina i namještaj za sirotište. Ali, ljubeće srce naše Majke i tu je našlo izlaza. Pošla je sa svojom zamjenicom s. M. Gabrijelom Telenta 1922. u milostinju u Slavoniju sakupiti nešto hrane. Tom prigodom isposlovala je kod Ministarstva u Beogradu na poklon potrebnu posteljinu za 30 kreveta, a na povratku, u Splitu kod »Zaštite djece« 30 kreveta za djecu. Ta se godina drži godinom službenog otvorenja dječjeg sirotišta u kojem je tada bila 31 sirotica, kako je zapisano u Dnevniku Kuće matice, a uz to i ovo:

»Sirotište uzdržavamo samo radom naših sestara. Kad je bio veći broj sirotica morale su sestre poći u milostinju da tako provide najnužnije toj djeci, koju im je sveta Providnost povjerila. Rado i veselo su se žrtvovali, iz čiste ljubavi prema Bogu po onoj Gospodinovoj: ‘Uzmi ovo dijete, odgoji ga, a ja će ti platiti!‘«

***Uputa i pouka Majke Marije Propetoga,
na Blagovijest, 25. ožujka 1944.***

***Navještenje i utjelovljenje našega Gospodina
Isusa Krista – utjelovljenje Riječi***

Kćeri moje mile, promislite i predstavite si koliko je velik danas ovaj dan, dan utjelovljenja Sina Božjega, dan kad možemo zaista jedna drugoj čestitati, dan milosti i spasenja.

Tisućama godina vapilo jejadno čovječanstvo za danom dolaska Krista Spasitelja na ovu zemlju, ali vjekovi su prolazili jedan za drugim, ljudi su umirali, a da ga nisu dočekali. Kaže naš Gospodin u vezi ovoga: »Blažene oči, koje vide, što vi vidite! Jer vam kažem: Mnogi proroci i kraljevi htjedoše vidjeti što vi vidite...« Bog je bio obećao patrijarhu Abramu Spasitelja, proroci su proricali njegov dolazak, život i smrt, ali prva, koja je stvarno znala za njegov dolazak bila je Presveta Djevica Marija, zatim sv. Josip, a zatim sv. Simun i sv. Ana u hramu. Sveti Simun je cijeloga svog života molio i čeznuo za tim danom, i kad je konačno ugledao Djetića Isusa u hramu, uskliknu sretan: »Sad možeš Gospodine, po rijeći svojoj u miru otpustiti slugu svojega. Moje oči vidješe spasenje, koje si pripravio...« (Lk 2, 28).

Zato kada mislimo o ovome danu, danu Božjega milosrđa, kad nam je po svojoj milosti poslao Sina svoga, možemo ga zaista pozdraviti kao dan spasenja, dan izmirenja neba sa zemljom, dan milosrđa Oca nebeskoga prema nama, jer nas je po svome jedinorođenome Sinu primio za svoju djecu.

Bog, nebeski Otac izabrao je ovaj dan, kao što je zabilježeno u svetim knjigama, za svoja djela. Toga dana bilo je stvaranje svijeta, tog dana je Mojsije prešao Crveno more, taj dan se izmirilo Nebo i zemlja, a dolaskom Riječi Očeve na zemlju, taj je dan naš Spasitelj umro na križu, da nas spasi. To je dan milosti, milosrđa i spasenja. Kako dakle da ne slavimo svim srcem i da ne blagoslivljamo ovaj sveti dan?

Htjela bih, kćeri moje, da vam usadim u dušu pobožnost prema ovom velikom Otajstvu utjelovljenja božanske Riječi, po kojem nam je došlo spasenje. Za uspomenu na ovo veliko otajstvo, molimo triput svakog dana Andeo Gospodnjem i ponavljamo uzvišene riječi: »I Riječ tijelom posta i prebivaše u nama.« Ima duša koje provode velik dio dana u razmatranju ovog velikog otajstva. I zato, kćeri moje, s dubokim poklonom i poštovanjem pozdravljamo Presveto Trojstvo i utjelovljenu Riječ kad molimo Angelus.

Željela bih, kćeri mile, da usadim u vaše dobro srce neizmjernu veličinu ovog otajstva i beskrajnu zahvalnost nebeskom Ocu, pa kad u molitvi spominjete ovaj veliki misterij, da se vaša duša svaki put to više užeže i prožme predobrostivom ljubavlju nebeskog Oca i njegove utjelovljene Rijeći. Razmišljajte u ovom otajstvu i molimo s velikim sabranjem i počasti više puta dnevno, na primjer, u svetom ružariju ili slušajući evanđelje svete mise. Budimo danas, kćeri drage, sabrane u razmatranju ovoga velikog otajstva koje naša mala, ograničena pamet ne može potpuno razumjeti, ali ga vjerom prihvaćamo. Klanjajmo se i ljubimo Riječ nebeskog Oca, njegovu utjelovljenu ljubav.

Kćeri mile, kad razmišljate o ovom svetom danu o utjelovljenoj Riječi Božjoj, sjetite se da je već onda ova utjelovljena Riječ, naš izabranik i miljenik koji nam se dao za zaručnika, mislio na nas kao na svoje ljubljene zaručnice koje će doći na svijet.

I zato vam danas čestitam, sestre drage i kćeri mile, jer se na današnjem dan utjelovio vaš božanski zaručnik, koji se s vama sjedinio u prvoj svetoj Pričesti, a zatim kad je stiglo vrijeme pozvao vas na zaruke, da se s vama sjedini vječnim vezom, koji se ne može raskinuti ni na zemlji ni na nebu, samo ako vi ne padnete, Bože osloboди, u zamke Sotone koji uvijek vreba da vas povuče u dubinu pakla. Zato budite oprezne, budnije i u veselju, u gorčini i u tuzi, i u gladi i u teškoćama, ostanite uvijek mirne i budite mudre djevice.

Na ovaj sveti dan Bog je htio da se utjelovi i ova mala družba, da nađe u njoj i u svojim zaručnicama svoje milje i svoj odmor, da u njoj može naći mjesto svoje utjehe, kao jednom u Betaniji. I zato neka ovaj dan bude triput svet za nas. Slavimo Boga Oca koji nam je po svojoj ljubavi poslao Svoga Sina, našega Gospodina, da nas spasi. Zahvalujmo i slavimo Isusa za njegovu ljubav i milosrđe. Živimo samo za njega da mu možemo uzvratiti ljubav, činimo sve što možemo da mu udovoljimo u svemu. Koje mogu mnogo, neka rade mnogo, a koje mogu malo, neka rade malo i neka se zbog toga ne žaloste jer su sve Bogu jednako drage.

Danas, na ovaj sveti dan, predajte se, kćeri moje, potpuno Bogu kao Presveta Djelica, pa ponovite s njom ove riječi: »Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po riječi tvojoj.« Budite oprezne i razborite, jer napast mnogo puta dolazi, a da je odmah i ne opazimo. Odbacimo je smjesta, energično i odlučno, jer ako odmah ne ugušimo prvu iskru, nastat će plamen koji može sve uništiti. Zato kao Marija budite sabrane u svojoj nutrini, zauzete i predane radu i molitvi. Kad je osoba zauzeta mnogim radom, napasti ne dolaze k njoj. Cijenimo vrijeme, kćeri moje, svaki čas, jer je posvećen Bogu, u svakoj minuti možemo učiniti djela za vječnost.

Posveta Družbe na Blagovijest

25. ožujka 1955.

Isuse moj, Kralju moj, Kralju i Gospodaru ove družbe, danas na spomen tvojih neizmjernih milosrđa i milosti koje si pokazao ovoj svojoj družbi u proteklih 35 godina, zahvaljujem ti u ime sviju, ljubim te i blagoslivljam kao preljubljenoga Gospodara i Kralja svoga. Hvala ti, o Ljubavi neizmjerna, hvala ti, Zaručniče naš. Hvala ti, predobri Oče, za sve, za sve... Sve što opстојi u ovoj družbi tvoje je djelo, twoja providnost i twoje milosrđe.

Danas ti ponovno izručujem ovu tvoju družbu i sve u njoj. Tvoje zaručnice stavljam pred te i izručujem tvome srcu. Čuvaj ih za svoju vječnu slavu i raskoš ljubavi čiste, vječne. Posveti ih u istini, u ljubavi, poniznosti i žrtvi za djela milosrđa. Tvoje su, sačuvaj ih sve i brani ih od nasrtaja neprijateljskog duha. Daruj svima i cijeloj Družbi milost svoje ljubavi, da nađeš milje svoje ljubavi u cijeloj Družbi i pojedinoj duši svojih službenica, da otpočineš kod nas uvijek kao kod Marije i Marte u Betaniji. Svaka naša kuća želim da bude druga Betanija, gdje će biti sve tebi okrenuto i sve za tebe, i molitva i kontemplacija i rad. Sve misli, sva čuvstva, sve nastojanje da tebe slušamo, da tebe razveselimo, da tebe utješimo, da tebe služimo služeći malene i bolesne i dvoreći naše sestre. Sve, sve neka bude za tebe! Sve snage i sposobnosti duše i tijela, sva duhovna djela i djela milosrđa u tvojim domovima i u tvome hramu, sve za veću slavu tvoju i širenje tvoje ljubavi u dušama, po svim krajevima svijeta.

Danas te, Isuse, ponizno molim oprosti sve moje krivnje i bolesti duše, sve moje grijeha i ostavljanja tebe, sve nesavršenosti u twojoj službi. Pokrij sve plaštem svoga milosrđa i plati svojim velikim milosrdjem i svojom milosti sve moje dugove i zagovaraj me pred Ocem našim.

Oprosti krivnje mojim sestrama i svima da te vijekom hvale i slave. Oprosti i svima našim milima, učini sve moje sestre redovnice svetima i sve članove naše

redovničke družbe, kao i svu našu braću i sestre. Daj pokoj vječni i vječnu slavu pokojnim roditeljima, braći, sestrama da te vijekom blagoslivljaju.

Smiluj se na ovaj dan i meni bijednoj, oprosti sve moje nebrojene grijeha i dugove i nevjeđe. Preobrati me, o Darovatelju milosti! Danas te prvi put molim daj mi nedostojnoj milost da se posvetim, radi tvoje slave i ove tvoje družbe. Daj mi svetu strpljivost i predanost u tvoju svetu volju, da se potpuno oslonim na tebe, s potpunim predanjem u svim teškim pitanjima i teškoćama.

Ti, preblagi i svemoćni Gospodaru moj, sve milostivo vodi, usavrši, upravi, odredi po svojoj svetoj volji, za veću slavu svoju i za spaseњe duša. Tebi izručujem svu ovu tvoju družbu. Ti sve upravi, ti sve možeš, a ja ništa ne mogu. Daj nam dobrih, svetih i pripravnih zvanja. Danas te molim za tri sveta zvanja ove družbe i da dođu bar tri sestre iz domovine pomoći u upravi Družbe i bar osam za rad u bolnici u Peruu. Molim te ponizno da dadeš svog Svetog Duha mudrosti i svetosti mojoj sestri zamjenici, sestri tajnici, sestrara savjetnicama i sestri ekonomi, svim nadstojnicama i učiteljicama u Družbi. Da udijeliš zdravlje mojoj zamjenici s. Gabrijeli ili bar da joj produljiš život za 12 godina, ako je Tvoja sveta volja, radi mile Družbe. Ove milosti te pitam na ovaj tvoj sveti dan, usliši me, Gospodine, i ne odbaci me radi svoga svetog Imena.

Nebeski Oče moj, ponizno te, pouzdano molim, udijeli mi ove potrebne milosti radi vječne slave svoje i našega spasenja, što te ponizno molim u Presveto Ime Isusovo, tvoga preljubljenoga Sina, Gospodina našega kojem bila u tebi i Duhu Svetom vječna slava i hvala.

Isuse, sva sam tvoja, zauvijek tvoja,

s. Marija Propetoga

Zaštitnice moja

Svoj si mladi život
Bogu svome darovala!
Dane mnoge ispunila
molitvom i radom.

Voljela si Sina Božjega
više nego ikoga!
Od sveg' srca tebi hvala,
Marijo Propetoga.

Brinula si za bolesne,
siromašne, ostavljene.
Utjeha si mnogim' bila,
a sestrara Majka mila.

Zaštitnice moja draga,
budi uvijek uz mene,
da srce moje djetinje
bez ljubavi ne uvene!

Dora Škvorčević

Evo dolazim, Gospodine!

Klanjanje na Blagovijest 2019.

Pjesma: Oče mi ti se klanjam

O hvala ti vječna

Hvalu ćemo ti pjevati vječnu, ljubavi tvojoj.

Hvala ti vijekom, Ljubavi, slava ti vječna, Bože,
veliki i predobri Oče nebeski.

Svemoćni tvorče svemira i svakog živog stvorenja.

Svesilni, jaki, vječni, svemogući,
ti si jedini koji sve možeš što hoćeš.

Ti si izvor svake svetosti!

Ti si vrutak svake milosti!

Ti si žarište svake ljubavi!

Početak i središte svake mudrosti!

Ti si Sunce vječne svjetlosti;

Ti si izvor sve ljestvica.

Ti središte sve blaženosti

o, Oče, raju vječni, jedini.

U tebi sve su miline, u tebi sve su krasote.

U tebi sve su slatkosti,

u tebi sve blaženstvo ljubavi,

o Bože, Oče, vječna ljubavi.

Iz ljubavi ti si sve stvorio i učinio!

Iz ljubavi sve uzdržavaš i napajaš!

Iz ljubavi sve opraćaš i spašavaš.

O neizmjerna Očeva ljubavi!

O Bože, Oče moj, ti si ljubav sama!

Od te preslatke ljubavi tvoje

ulio si po kap u srca djece svoje,

da okušaju slatkosti njene

i čeznu za izvorom te ljubavi vječne.

Kako si dobar, o nebeski Oče!

Kako si milostiv, o Neizmjerni!

Neizmjernost, veličanstvo i svemoć svoju

prekrio si plaštem ljubavi svoje,

da se nedostojna djeca tvoja

ne boje doći u tvoj naručaj,

na izvor ljubavi tvoje!

Bl. Marija Propetoga, *Tajne duše*,
Zagreb, DKM, 2016., 130-131.

Pjesma: Klanjam ti se smjerno

Evandeoski ulomak:

»U ono vrijeme: posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Andeo uđe k njoj i reče: ‘Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!’ Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No andeo joj reče: ‘Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijeke i njegovu kraljevstvu neće biti kraja.’ Nato će Marija anđelu: ‘Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?’ Andeo joj odgovori: ‘Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo twoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj zače sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta Bogu ništa nije nemoguće!’ Nato Marija reče: ‘Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po twojоj riječi! I andeo otide od nje.« (Lk 1, 26-38).

Razmatranje u tišini:

Marija je pristala na Božji plan iako ga nije potpuno razumjela. Razumijem li ja Božji plan sa mnom? Kako odgovaram na Božju ponudu?

Ps 40, 7-11 (*moliti meditativno sa stankama, uz pjevanje antifone*)

Pripjev: Evo dolazim, Gospodine, vršiti volju twoju!

Žrtve i prinosi ne mile ti se,
nego si mi uši otvorio;
paljenica ni okajnica ne tražiš.
Tada rekoh: „Evo dolazim!

Pripjev

U svitku knjige piše za mene:
Milje mi je, Bože moj, vršit volju twoju,
Zakon tvoj duboko u srcu ja nosim.“

Pripjev

Pravdu ću twoju navještat u zboru
velikom
i usta svojih zatvoriti neću,
Gospodine, sve ti je znano.

Pripjev

Tvoju pravdu neću kriti u srcu,
Kazivat ću vjernost twoju i tvoj spas.
Tajit neću dobrote twoje,
Ni tvoje vjernosti velikoj skupštini.

Pripjev

Predajmo svoj život raspetom Gospodinu zajedno s bl. Marijom Propetoga:

»O raspeta ljubavi moja (...) u duši mi govorиш: ‘Žeđam dušu twoju!’ Evo ti je, Isuse, tvoja je. Opraštaš li mi sve, Isuse? Isuse, Isuse, ja te ljubim. Primi dušu moju u cjelovima sjedinjenja. Svoju volju tebi posve predajem, posve se odričem svake svoje želje, sva moja želja si ti i volja tvoja. Daj da ostanem uvijek sjedinjena s twojom voljom.«

Bl. Marija Propetoga, *Tajne duše*, Zagreb, DKM, 2016., 53.

Pjesma: Moj Isus

Divnoj dakle...

Blagoslovljen Budi Bog...

Pjesma: Kruh svoj s gladnim dijeli

napisala: s. M. Kristina Injić

Tvoja, uvijeke!

**25. ožujka 2019. – 100 godina od »tajnog
začetka Družbe«***

Uloge: pripovjedač, Marija Petković / Majka Marija Propetoga, biskup Josip Marčelić, djeca, poštar, sestre (5), muški glas (Isus)

Rekviziti: Sveti pismo, odjeća za biskupa, odjeća za poštara (torba, kapa), odjeća za Mariju Petković, odnosno Majku Mariju Propetoga i sestre, djeca u poderanoj odjeći, kruh za djecu, glazba, isповједаonica – stolci i rešetka ako ima kakva.

SCENA I.

Na scenu dolazi djevojka Marija Petković, čita Sveti pismo, može pratiti neka lagana glazba. Odjednom se čuje glas.

Isus: Ljubi me, čerce!

Pripovjedač: Marija se okreće ne bi li vidjela tko to govori, no nikoga ne vidi. Tada shvati da joj sam Gospodin Isus govorio u njezinu srcu, snažno, a opet tako nježno, i nastavi slušati.

Isus: Želim i tražim duše koje bi se s tobom ujedinile i združene u jednom Duhu moje ljubavi, ljubile ovu Ljubav i živjele samo radi moje ljubavi, koje bi radile, osjećale, žrtvovali se i neprestano bile u mojoj ljubavi.

Marija Petković: Predragi moj Isuse, kako li je samo tvoje Srce veliko i puno ljubavi. Gledam već sada, kao u slici, sestre koje rade za bijedne, za one za koje se nitko ne brine.

No, Isuse, ti vidiš kako sam ja bijedna i kako sam slaba! Kako bih ja to mogla sama? Ja sam tek djevojka iz malenoga Blata. Isuse, zašto ne kažeš biskupu? Ako on takvo što kaže, znat će da je to tvoja volja.

Pripovjedač: Tako je započeo put jedne mlade djevojke iz Blata, sasvim obično, u molitvi, u prijateljevanju s Bogom. Ono što se dogodilo nekoliko dana poslije, Mariju je iznenadilo. A opet i nije! Naime, tih je dana cijelo Blato bilo na nogama. Pripreme su bile velike, jer dolazio je dubrovački biskup dr. Josip Marčelić. Srca sviju bila su ispunjena radošću kada je došao njihov pastir, a srce djevojke Marije Petković gorjelo je neobičnim žarom, osobito nakon onoga tajanstvenoga glasa u molitvi. Kako je prošao susret biskupa i Marije, najbolje da pogledate sami...

SCENA II.

Biskup sjedi u isповјedaonici, Marija Petković stoji u redu, ispred nje se jedna gospođa ispunjeda (mimikom biskup daje odrješenje), dolazi Marija na red (mimikom se Marija ispunjeda, biskup daje odrješenje, te na kraju kreće razgovor). Može pratiti lagana glazba ovaj dio gdje se glumi mimikom.

Biskup Josip Marčelić: Vidim, Marijo, da bi još nešto željela reći. Reci slobodno.

Marija Petković: Oče biskupe, ima još nešto što mi je jako na srcu i, koliko god se trudila ne razmišljati o tome, stalno se vraća. U srcu osjećam poziv, poziv da se potpuno posvetim

* Marija Propetoga Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, prir. M. Parlov, Split, Verbum, *2012, 135.

Bogu, da budem samo s njime, da mu dadnem svoj život. Ali opet osjećam da je moje srce stvorenno da ljubi Boga u svome bližnjemu, u onima o kojima se nitko ne brine, o zapuštenoj djeci, o siromasima... Osjećam da me Isus zove da budem njegova, ali ja sam tako bijedna, ne znam što da radim, oče biskupe.

Biskup Josip Marčelić: Draga Marijo, Gospodin ti je dao posebnu milost. Nemoj bježati od onoga na što te on poziva. Možda će ti biti teško ostaviti svoju kuću, majku i sve što imаш, ali ne boj se, Gospodin je s tobom. Za sada ostani u Blatu, pomaži u pučkoj kuhinji sestrama koje su ovdje, a dalje će te Gospodin voditi. Ne boj se, zna Gospodin što želi i na što te poziva. I ja ću biti uz tebe!

Gestama otac biskup blagoslivlja Mariju i oni odlaze sa scene. Na scenu dolaze djeca, njih nekoliko, siromasi koji čekaju hranu iz pučke kuhinje. Marija dolazi i radosno se s njima druži, daje hranu, poučava ih dok prijavljač govori.

Prijavač: Počela je tada pomagati sestrama Službenicama Milosrđa u Pučkoj kuhinji, a odlazila je i u siromašno naselje Babinu, u kojem je poučavala tamošnju zapuštenu i nepoučenu djecu. Glavna i svakidašnja pouka bio je vjeronauk, a onda i glavni predmeti osnovne škole. Kakva je samo radost nastajala kad bi se izdaleka ugledalo Mariju. Hitrim nogicama hitali su joj u zagrljaj! A srca staraca i siromašnih majki ispunjala su se velikom zahvalnošću, jer i sam Marijin osmijeh bio im je utjeha u njihovoј bijedi. Znali su, eto, postoji netko tko čuje vapaj njih, siromaha.

Od onog Marijina susreta s biskupom zaredala su i njegova pisma na koja je odgovarala, pa je biskup tako vodio dušu mlade djevojke u prepoznavanju i ostvarenju Božje volje. Otac biskup, mudar pastir, u Mariji je prepoznavao ostvarenje onoga što je Bog već odavna jačao u njegovu srcu. Bila je to žarka želja za

redovničkom ustanovom koja bi se brinula za siromahe Blata, kao najveće župe u njegovoj biskupiji, a i drugih naselja otoka Korčule. Kad, eto Marije sa željom koju je izrekla biskupu nakon ispovijedi. Marija je u srcu vodila borbu dvostrukog zvanja, i o tom je pisala svom pastiru.

Djeca se i dalje igraju u pozadini, a Marija istupi i govori kao u molitvi.

Marija Petković: Bože, ti si u moje srce usadio svoj poziv, ali ne znam što da radim. Zoveš me da samo tebi služim, tebe ljubim, a s druge strane zoveš me i da ti služim u ovoj djeci, da ublažim njihovu bijedu. Pogledaj ih Isuse, pogledaj kako se raduju samo komadiću kruha. Ublaži njihovu bijedu, a meni pokaži put na kojem me želiš.

Prijavač: Tko žarko moli, brzo dobiva odgovor. Tek što je izgovorila molitvu svoga srca, dolazi joj odgovor i to u pismu:

Dolazi poštar i donosi Mariji pismo.

Poštar: Lipi pozdrav, gospodice Marija! Stiže Van pismo iz Dubrovnika, od biskupa, mora da je važno. Ala, da.

Marija Petković: Hvala Vam lijepa.

Marija otvara pismo i čita, glazba u pozadini prati, djeca se i dalje igraju tiho u pozadini.

Muški glas (biskup Marčelić): Providnost Božja ravna svemiru i svakom stvari, što se na svijetu događa. Ti si više puta rekla da želiš svoje i svoj život žrtvovati za svoje domaće u Blatu. Eto ti prigode! To je volja Božja! Kćeri moja, uzdaj se u Boga. On je stvar uputio pa će je i dalje voditi. Moja je želja da se jedan zavod na otoku Korčuli utemelji za odgoj nižega sloja. *Marija se okrene, pogleda djecu, pogleda u nebo i kaže:*

Marija Petković: Hvala ti, Gospodine! Neka se vrši tvoja volja! Sve za Isusa, na slavu Oca. *Marija i djeca odlaze sa scene.*

SCENA III.

Iza scene Marija oblači redovničko odijelo za vrijeme pripovjedačevih riječi.

Pripovjedač: Konačno, Družba je utemeljena 1920. godine. Utemeljila ju je Marija Propetoga Isusa, kako se od tada zvala, zajedno s biskupom Josipom Marčelićem. Nazvala ju je Družba Kćeri Milosrđa Trećega samostanskog reda sv. Franje, što je odmah znala i opravdati. Kako? Vrlo jednostavno: Da sestre znaju vršiti djela milosrđa iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu, pokazujući se tako Božjim kćerima, proizišlim iz Očeva milosrdnog srca. Zar ne zvuči jednostavno, a tako jasno? Tako je i bilo. Takav je bio i život prvih sestara Kćeri Milosrđa, jednostavan, tako mio Bogu.

A Gospodin je blagoslovio njihovo djelovanje. Skromno su živjele, sve od rada svojih ruku, a hranile su gladna usta koja su dolazila na njihova vrata. Za svakoga su imale blagu riječ i utjehu, a za djecu uvijek se našao zagrljaj i ljubav, jer u njima su gledale samoga Boga.

Družba se brzo širi, s Korčule u Subotici u Bačkoj, pa preko Kragujevca, Velesa i nekih dalmatinskih mjesta do Zagreba i na sjever Hrvatske, u Brežice u Sloveniji, a nedugo potom i preko Oceana u Južnu Ameriku, u Argentinu, Paragvaj, Urugvaj, Čile i Peru, da bi se 1952. godine njezino središte svilu u srcu Katoličke crkve, u Rimu. Tu je Družba 1956. godine dobila svoje posvemašnje potvrđenje i priznanje, čime je završeno njezino kanonsko utemeljenje. Ljubav među sestrama bila je velika, jer gorjele su u ljubavi za Boga.

Na scenu dolazi Majka Marija Propetoga sa svojih prvih pet sestara, sve u redovničkim odijelima, i govori im:

M. Marija Propetoga: Rekli smo da škola gdje ćemo naučiti ljubiti Isusa treba biti ova

naša kuća matica i da ovdje trebamo stići prvu formaciju i u njoj se vježbati, ovdje, u ovoj luci mira, da se nejake uvježbate, da najprije ljubav pokazujete svojim milim sestrama. Treba da ste slivene u jednu ljubav, da bi jedna za drugu i život svoj dale. Isus – Bog ljubavi nam zapovijeda: »Ljubite se među sobom i po tom će se znati da ste moji učenici«, kako je zapisano u Ivanovu Evandelju (Iv 13, 35). A kao vaša duhovna majka velim vam: Sestre mile, djeco srca moga, ljubite se među sobom! Sve neka propadne, a ljubav neka se sačuva. Ljubite se Isusovom ljubavi, jer on je osobito ljubio bijedne i grešnike.

Sestre polako, uz glazbu koja ih prati, odlaze sa scene, Majka Marija Propetoga uzima Svetu pismo i čita dok pripovjedač govori.

Pripovjedač: I tako, već gotovo cijelo stoljeće, djeluju sestre Družbe Kćeri Milosrđa. Njihovo je djelovanje milosrđe, one su kćeri Milosrđa, Boga kojem je vlastito ime Milosrđe. Njihova je karizma, dakle njihovo poslanje, milosrđe. Ono je uvijek isto, a mijenjali su se oblici milosrdnog djelovanja, jer vrijeme je nosilo svoje potrebe, no ostalo je ono što je srž njihova života, ono što je i Mariju Petković potaknulo da ostane u svome rodnom Blatu. Nepromijenjena, i jednakost snažna, ostala je ona prvotna, istinska ljubav prema Bogu i ljubav prema njegovim siromasima, za koje je Isus rekao da ćemo ih uvijek imati. Srž je svega da je ostalo istinsko, snažno poslanje, poslanje milosrđa.

M. Marija Propetoga diže pogled prema nebu i govori

M. Marija Propetoga: Oče moj, u ruke tvoje izručujem duh svoj i cijelu ovu tvoju Družbu. Sve je za tebe, Bože moj. Tebi, Isuse, živim – tebi umirem! Tvoja sam, Isuse, uvijeke!

O križu sveti

Isuse, trpiš za cijeli svijet
Od ruku hudih na križ razapet.
Proboden, mučen, krvav, izranjen
Ljubit nas nikada ne prestaješ.

I mirno nosiš preteški križ
Za spasenje naše, otkup grijeha svih.
Ljubim te, ljubim dušom svom,
Klanjam se srcu ranjenom.

O, križu sveti, nado sva
U tebi je spasenje života.
Oprosti dragi Isuse,
Za grijeha naše, smiluj se!

Bodljikavim trnjem okrunjen,
Zbog slabosti naše ponižen.
Ti budiš nadu Uskrsa,
Život u svetim ranama.

O križu sveti, ljubavi sva
U tebi je snaga Kristova,
U tebi je svjetlo Uskrsa,
U tebi je mudrost i pobjeda!

Branka Mlinarec

Deset tromjesečja ususret stogodišnjici Družbe Kćeri Milosrđa

Evo nas pred petim tromjesečjem našega hoda ususret stogodišnjici utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa kojim ćemo dosegnuti prvu polovicu ovih deset tromjesečja u kojima se i nadalje nastojimo vježbati u kreposti i poslanju milosrđa. Kao sigurni kameni krajputaši naš hod usmjeravaju promišljanja bl. Marije Propetoga o ljubavi, savjesti, križu i predanju Božu. Neka nas ta misao nadahnjuje o ovom jakom liturgijskom vremenu, 40 dana korizme, koja nas neizostavno vodi Uskrsu i pouksrsnom vremenu, onih 50 dana do blagdana Duha Svetoga – Duhova!

Peto tromjeseče duhovne priprave u karizmi milosrđa – travanj, svibanj, lipanj

U petom tromjesečju, potpomognuti blaženičinim tekstovima, nedjeljnom i svagdanjom liturgijom, rastimo u milosti Božjega milosrđa prema nama, i našega milosrđa prema svojim bližnjima i svima kojima je omeđen naš svagdanji život.

Svakog 9. u mjesecu u zajednicama gdje djeluju sestre Kćeri Milosrđa i njihovi suradnici, Biseri Očeva milosrđa ili Poslanici Milosrđa, mogu zajedno upriličiti slavlje s nekim od sljedećih oblika, a posebice svečano može biti 9. lipnja kad ove godine slavimo blagdan Duhova:

- 1. Izlaganje blaženičinih relikvija s uvodnom molitvom**
- 2. Zajedničko čitanje evanđeoskog teksta i blaženičine mjesečne pouke**
- 3. Molitva krunice dotičnoga dana i litanija bl. Marije Propetoga**
- 4. Euharistijsko slavlje**

Travanj

Nakana: Razmatrati Isusovu ljubav na križu.

Naša vježba: Očistiti svoje srce od sebeljublja u skrušenoj isповijedi.

O ljubavi

Ljubav je privela Sina Božjega da siđe na bijednu zemlju, da se zataji, trpi i da iz ljubavi za spas duša umre na križu. I danas ljubav Božja djeluje za čovječanstvo i ulijeva duh svoje čiste ljubavi u čiste duše, čini da umru sebi i svijetu i rađa ih nanovo. Dovedi ih u samostan, tj. u samotni svoj stan, da ih odgoji u školi ljubavi i tako odgojene da se žrtvuju po djelima ljubavi. Krist je Bog ljubavi, izvor ljubavi, sama ljubav. On djeluje poput jakog magneta, privlači k svom Srcu čiste duše sposobne za ljubav, da se raspale na istoj vatri ljubavi. Privukavši ih sebi božanskim magnetom svoga srca, ljupko čini da umru sebi i svijetu. Šalje ih da raznašaju organj njegove ljubavi u hladna srca, ili da bolje reknem: On sam u njima opet ide svijetom da se žrtvuje za svoje, iako se čini kao da ne rade ništa veliko, već zapušteni umiru kao i on na križu.

Ljubav se uspostavlja vatrom. Kako vatra sve sažiže, u se pretvara, daje svjetlost i toplinu – tako i ljubav. Koliko god je vatra korisna, toliko može, ako se njome ne služimo razborito, biti pogibeljna i sve uništiti. Tako je i ljubav dvojaka: jedna božanska, druga sjetilna. Zato jadno čovječanstvo, ne znajući za božansku ljubav, traži sjetilnu koja mu donosi žalost i više puta očaj.

Ali da božanska ljubav prodre u dušu i srce redovnice i obuzme je da ona bude sposobna za toplinu ljubavi, treba da je očišćena od svake patvorenosti, odsječena od tog svijeta i da se je svjetski sok osušio u njoj na vatri Božje ljubavi i onda neće više proklijati klica pokvarenosti. Takva čista duša može biti sposobna da ljubav Božju nosi i da toplina njezine ljubavi svakoga grijije i rasvjetljava. Inače, kao što neosušeno i neočišćeno drvo ne može gorjeti, već na dodir vatre počne dimiti, potamni sve oko sebe i izazove suze, tako i duša koja je puna sebeljublja, nečista i patvorena, ona će u iskušenju ljubavi, na dodir vatre u njezino sebeljublje, početi dimiti, sve će oko sebe potamniti, sve smesti u samostanu i onu blaženu toplinu koju su do sada uživali, ona će zadimiti tako da će svatko suznih očiju bježati od njezine prisutnosti, a mlade duše mogu izgubiti volju za redovnički život. Zato neka svaka sebe dobro iskuša, je li sposobna za tu božansku ljubav i, kad je već tu, neka se osuši na suncu ljubavi, neka očisti svoje srce od sebeljublja i svega drugoga.

(Pouka bl. Marije Propetoga na kapitulu, 15. siječnja 1928.)

Svibanj

Nakana: Nalaziti nadahnuće u Presvetom Srcu Marijinu.

Naša vježba: U svakodnevnoj molitvi krunice razmišljati o kreposti Blaže- ne Djevice Marije u odabranom otajstvu dotičnoga dana.

O čistoći savjesti

Budimo uvijek spremne i budne, da nam se ne dogodi, kako kaže Evangeliye: »Kad nečisti duh izađe iz čovjeka, luta kroz puste goleti i traži sebi počivalište. Ne nađe li ga, rekne: Vratit ću se u kuću svoju, iz koje sam izašao. I dođe i nađe je lijepo pometenu i ukrašenu. Tada otiđe i dovede još sedam drugih duhova, koji su gori od njega. Oni uđu i nastane se ondje. I potonje takvu čovjeku bude gore od prvoga« (Lk 11, 24-26). Zato zazivajmo našega Gospodina Isusa Krista, Prečistu Djesticu Mariju, da nam dadnu pomoć, jer je Bog jači od svih sedam sjedinjenih Sotona, i on će nas svojom zaštitom ojačati.

Sada učinimo ispit cijele svoje kuće, a to je naša savjest, i uredimo sve njene kutove, da u nju može doći Kralj našega srca, Isus.

I kao što Isus nije dopustio da pobjadi Sotona koja ga je napastovala, kao što su se sveci borili da odaleče napasti, i mi moramo učiniti to isto, i radije izgubiti sve, nego čistoću svoje duše.

Ovog mjeseca neka razmatranja budu o čistoći savjesti, neka ovo bude mjesec izgrađivanja čistoće srca sljedeći kreposti Prečistoga Srca Marijina. U nju se ugledajte i iščupajte iz sebe sve ono što nije ravno njezinoj čistoći i njezinoj jednostavnosti.

Ljubite Srce Marijino i gledajte ga pred sobom uvijek u duhu, kao uzor koji slijedimo, da se izvježbamo i izgradimo u čistoći srca, u čistoći nakana i mišljenja.

Neka Prečisto Srce Marijino bude naš uzor, naš ideal, naše spasenje.

(Pouka bl. Marije Propetoga na kapitulu u Caserosu,
2. kolovoza 1946.)

Lipanj

Nakana: Posvetiti se Presvetom Srcu Isusovu.

Naša vježba: Svakodnevnom euharistijom susretati se s Božjom ljubavlju.

Posvećenje je naše u križu i ljubavi, vršeći presvetu volju Božju

(u pripravi za vječne zavjete)

U Isusu Kristu ću vam savjetovati: kad pristupite svetoj pričesti ili za vrijeme pohoda presvetom sakramantu, naslonite se na grudi Presvetog Srca Isusova, i tu ćete se nasititi, ojačati, okrijepiti, naći ćete sve što tražite i vaša će se duša napuniti njegovom milosti. Iskreno kao dijete približite se njegovu srcu, srcu svoga zaručnika, i pitajte od njega posve otvoreno da vam da svoje milosti, i on će vam ih dati, naravno ne baš uvijek, jer bi to onda bilo kao da smo već na nebu, nego samo koji put, zato da vas okrijepi na putu ovoga života i kao dokaz svoje ljubavi. A kad nas malo zapusti ili privremeno ostavi, tražimo ga s najvećim žarom i ustrajnosti dok god nam opet ne pokaže svoju milost. (...)

Sestre drage, prava ljubav se pokazuje u žrtvi, bolu i križu. Bez boli i križa ne može se ni zamisliti ljubav. Ako razumijete značenje i smisao križa i svete ljubavi, kao i ljepotu žrtve, vi ćete se moći s veseljem žrtvovati za Boga i bližnjega.

Sva se svetost sastoji u ljubavi prema Bogu u bližnjemu. Ne-ma svetosti ni posvećenja bez ljubavi. Kolika je naša ljubav i milosrđe, tolika je naša svetost. Po našoj ljubavi i milosrđu, Krist će nas suditi, kao što je rekao Mariji Magdaleni: »Oprošteni su joj mnogi grijesi, jer je mnogo ljubila« (Lk 8, 48).

Zato, sestre drage, vježbate se i usavršujte se u ljubavi prema Bogu i bližnjemu radi njegove ljubavi. Žrtvujte se iz ljubavi prema Bogu i bližnjemu, a u prvom redu za svoje nadstojnice i sestre, koje su vaši prvi bližnji.

(Pouka bl. Marije Propetoga na kapitulu, 13. srpnja 1941.)

Mali Blaćani i Blajke na hodočašću u Korčulu

s. M. Juliana Beretić,
katehistica i orguljašica u župi
Svih svetih u Blatu

Što rade Blaćani svakog 9. dana u mjesecu? Utječu se u zagovor svoje blaženice! Upravo zato su 9. veljače 2019. djeca iz dječjeg župnog zbora »Stope«, dječje radionice »Biseri Očeva milosrđa« i ministranti odlučili hodočastiti u Korčulu, jer se u novosagrađenoj crkvi sv. Antuna nalazi vitraj s likom bl. Marije Propetoga, uz onaj sv. Ivana Pavla II., koji ju je blaženom proglašio 6. lipnja 2003. godine u Dubrovniku.

Nova crkva je izazvala divljenje djece i tamo je slavljeno euharistijsko slavlje koje je predvodio blatski župnik Željko Kovačević, a asistirao je đakon Tonći Ante Prizmić. Djeca su u

slavlju sudjelovala posebice svojom pjesmom i molitvom, a na kraju mise su častili blaženične relikvije koje su donijeli iz Blata. Pozdravio nas je korčulanski župnik Frano Kuraja, poželio dobrodošlicu i rekao da smo prva skupina koja je došla hodočastiti u novu crkvu sv. Antuna. Objasnio nam je vitraje hrvatskih svetaca i blaženika koji se nalaze u crkvi, a nešto više je rekao o zaštitniku crkve, sv. Antunu.

Nakon toga su djeca pošla posjetiti korčulansku katedralu sv. Marka i opatsku riznicu, gdje su izložene slike, skulpture i druge dragocjenosti. Sve nam je to tumačio i objasnio

korčulanski župnik i odgovarao na mnoga pitanja hodočasnika. Nakon kraćeg obilaska grada, uputili smo se u samostan Svetih anđela čuvara gdje su nas dočekale sestre dominikanke s ručkom koji je bio pravo iznenadenje! Djeca su se zabavila raznim igramama u dvorištu, a potom je dospjelo i vrijeme za oprost od sestara i zahvalu za njihovu ljubaznost.

Povratak u Blato bio je ispunjen radosnom pjesmom, vedrim smijehom i velikom, iskrenom zahvalnošću Bogu, blaženici i svim dobroim ljudima koji su nas pratili toga lijepog dana, 9. u mjesecu veljači.

Relikvije bl. Marije Propetoga u župi sv. Martina biskupa

Martinska Vesi, 2. prosinca 2018.

s. M. Jasna Crnković,
tajnica provincije Krista Kralja
Družbe Kćeri Milosrđa

Na zamolbu župnika Ivice Šimunovića župa sv. Martina biskupa u Martinskoj Vesi u sišačkoj biskupiji na trajno je štovanje dobila relikvije bl. Marije Propetoga. Župa se pripremala trodnevnicom za proslavu dolaska blaženičnih relikvija i njihovu trajnu pohranu u župnoj crkvi koje će tako vjernicima biti neprestano prisutne. Relikvije je na misi prve nedjelje došašća uručila provincialna predstojnica hrvatske provincije Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Emila Barbarić. U svom govoru o blaženici i njezinoj družbi posebice je oslikala karizmu milosrđa i njezino raznoliko življenje u gotovo stogodišnjoj povijesti Družbe. Jedan od oblika je rad

Zaklade »Blažena Marija Petković« koja prikuplja sredstva i skrbi se za siromašniju i bolesnu djecu, školarce i studente. Potaknula je župljane da, prema svojim mogućnostima, potpomođnu rad ove zaklade, kako materijalnom tako i duhovnom podrškom. O blaženici je i o svome vlastitom redovničkom zvanju i pozivu koji živi upravo u Družbi Kćeri Milosrđa svjedočila s. M. Jasna Crnković. Župljani su imali prigodu razgovarati sa sestrama, a lijepo je bilo čuti i njihova svjedočenja o susretu s blaženicom u molitvenom zagovoru. I u ovom pohodu sestre su se pobrinule da što više blaženičine objavljene riječi, kao i one o njoj, dođe u ruke vjernika.

Vjerujemo u blaženičin zagovor i za ovu župu, za sve njezine vjernike i molimo da Božji blagoslov dotakne svakoga od njih. Neka ih blaženičina prisutnost po njezinim relikvijama uvijek više potiče na boravak u Božjoj blizini, da se njegova volja ispunja po životu svakog župljana ţupe sv. Martina biskupa!

Poduzetna Blajka – ili kako sam upoznala blaženicu?

*dr. sc. Rina Kralj-Brassard,
znanstvena suradnica, Zavod za
povijesne znanosti HAZU-a u Dubrovniku,
i Poslanica Milosrđa*

Kad sam se prije desetak godina prvi put susrela s Blatom i Blaćanima, bilo je to u okviru jednog znanstvenog projekta. Za blatsku blaženicu jedva da sam bila čula. Istraživala sam zajedno s kolegama s doktorskoga studija »Povijesti stanovništva« Sveučilišta u Zagrebu i Sveučilišta u Dubrovniku, s povijesnog, demografskog, etnološkog i antropološkog aspekta znanstveno zanimljivu, a na hrvatskom području relativno rijetku i vrlo staru pojavu neformalnih veza, u okviru kojih se ispitivala plodnost bračnoga para. Istraživanje se provodilo anketiranjem obitelji u njihovim domovima. Blaćani su me svojom srdačnošću i duhovitošću oduševili. Blaženicu sam počela upoznavati iz dalmajne, hodajući njezinim rodnim mjestom i razgovarajući s potomcima ljudi koji su je poznavali. Terenskom istraživanju u Blatu prethodio je posjet Gospi od andela, ponad Orebića, gdje je ljubazni franjevac svakog doktoranda obdario kopijom »Putkazateljice«. Bogorodičina slika prati me na mom znanstvenom putu još od obrane teme doktorskoga rada koji je dotaknuo, ono čime se i blaženica bavila, napuštenu i nezbrinutu djecu. Opet sam, ne znajući, hodala njezinim stopama.

Korak bliže blaženici doveli su me katedralni župnik, kanonik dr. sc. don Stanko Lasić i s. M. Veronika Dunatov, članica Družbe Kćeri Milosrđa na čiju inicijativu je pri dubrovačkoj

katedrali Uznesenja Marijina, mojog župi Gospe Velike, prije četiri godine utemeljena molitvena zajednica bl. Marije Propetoga. Skupina danas broji dvadesetak žena. Većinom su to zaposlene udane žene s djecom, koje imaju jako puno obiteljskih i poslovnih obveza. Aktivnosti skupine prilagođene su takvom stanju. Omogućuju da se na trenutak zaroni u blaženičin duhovni svijet, a da se pri tom ne zanemare druge obveze. Zato je ritam sastanaka skupine sporiji, dvotjedni. Hod je polagan, korakom najsposrijeg i najopterećenijeg člana skupine, zato da se nikoga putem ne izgubi i da se drugi pridobiju. Plodove blaženičine duhovnosti članovi skupine nose sa sobom u svijet u kojem žive. Ne kao redovnice, niti kao »picokare« posvećene cjelodnevnoj molitvi i služenju pri nekoj crkvi, nego na rubu dvaju svjetova, nastojeći ih spojiti, približiti, međusobno prožeti.

Susreti skupine započinju kratkom molitvom. Slijedi izlaganje popraćeno pitanjima i raspravom koju vodi s. Veronika, a ponekad i neke druge članice, o temama iz blaženičine duhovnosti i njezina rada. Susret završava blaženičnom molitvom *Hvale i zazivi vječnom Ocu*, na nakanu Svetoga Oca, duhovnih zvanja i drugih potreba. Osim susreta svake druge srijede, nakon kojih tko god može ostane na svetoj misi i klanjanju u katedrali, svaka članica svakod-

nevno moli određene dijelove *Hvala i zaziva* u svome domu. Skupina sudjeluje i u molitvenim događanjima i drugim pothvatima pri dubrovačkoj katedrali.

Vjerujem da svakoj članici skupine blaženičine poruke i misli odzvajuju drukčije, naslanjajući se na slojeve osobnih obiteljskih i poslovnih iskustava. Moj me znanstveni put povjesničarke pripremio za recepciju blaženičina rada, stavljajući ga u kontekst privrednih i demografskih kretanja s kraja 19. i početka 20. stoljeća. Bijeda i glad koja se čita iz arhivskih vrela, dobila je u blaženičinu liku neposrednog svjedoka. Otkrivajući korak po korak pojedinstvo iz njezina života, ta mi se poduzetna žena čini sve bližom. Nedavni susret s vrhovnom predstojnicom Družbe Kćeri Milosrđa potvrdio je da duh njihove utemeljiteljice i danas živi među njima. Čim se u razgovoru otvorila prigoda za moguće širenje Družbine rada i poznavanje blaženice, poglavica je postavila vrlo konkretna pitanja o tomu i pomno bilježila dobitne odgovore.

Voditeljica skupine s. Veronika brine se za katedralu, vodi pjevanje i podučava prvopriče-snike, a time svjedoči upravo ono na što upućuje njezino redovničko ime – *vera icona – prava slika*, pokazuje Kristov lik otisnut u blaženičnim djelima. Posebno nadahnuta bila su njezina izlaganja o tome kako je blaženica promišljala i doživljavala nebeskog Oca. Vjerujem da je blaženičino obiteljsko iskustvo, a pred očima joj se odvijala drama obilježena prekidom komunikacije, utjecalo na oblikovanje njezine duhovnosti i usmjerenost na Boga Oca. Baštinila je neustrašiv poduzetnički gen svojih predaka. Zato se nije bojala govoriti pred moćnim ljudima, redom muškarcima. Njezine investicije bile su plodonosne, ali na drugom polju. Odrasla je u obilju, ali je to obilje nije zatvorilo u se niti otuđilo od drugih. Naslijedila je ponešto od

oba roditelja: i očevu blagost i majčinu strogoću. Upotrebljavala je oboje.

Crkveni očevi vidjeli su liderski potencijal buduće blaženice. Uživala je posebnu potporu dubrovačkog biskupa Josipa Marčelića. Ta se duhovna veza osjeća i danas, ne samo zato što se u katedralnoj riznici čuva blaženičin moćnik, niti zato što se njezin kip nalazi u katedrali. Nadahnuta propovijed dubrovačkog biskupa Mate Uzinića o očevima, izrečena na blagdan sv. Josipa i sedmu godišnjicu njegova biskupskoga ređenja, kao da se hranila blaženičinim mislima i njezinom duhovnošću. Suvremenom svijetu nedostaju sanjari koji će, poput Josipa i bl. Marije Propetoga, s objema nogama na zemlji, pouzdati se u Božju providnost i zakoračiti u neizvjesno, kamo ih uputi pogled u Nebo.

s. M. Jasna Crnković,
tajnica Hrvatske provincije Krista Kralja
Družbe Kćeri Milosrđa

Pod predsjedanjem vrhovne predstojnice Družbe Kćeri Milosrđa M. Cristine Orsillo Hrvatska je provincija Krista Kralja održala svoj VII. redoviti kapitul u Kući matici, uz sveštite bl. Marije Propetoga.

Na slavlje kapitula sestre su se pripravljala duhovnom obnovom koju je od 7. siječnja

Biti Družba u izlasku

VII. provincijalni kapitul u Blatu, 9. do 12. siječnja 2019.

predvodio fra Bojan Rizvan, OFM, potičući sestre u promišljanjima o temi kapitula »Biti Družba u izlasku – stvarnost provincije Krista Kralja u izazovima današnjice«.

U radnom dijelu kapitula izložena su pojedinačna izvješća o stanju Provincije, posebice u prethodnom trogodištu i u odnosu na sveukupnost Družbe. Bila je to podloga za raspravu i oblikovanje kapitularnih odluka na temelju kojih bi sestre u svojoj provinciji nastojale djelovati u sljedećem trogodištu, da odgovore na suvremene izazove u življenu svoje karizme milosrđa. Odgovornost za to povjerena je prije svega novoj upravi koja je izabrana 11. siječnja s mandatom od tri godine. Na službu provincijalne predstojnice ponovno je izabrana s. M. Emila Barbarić, a njezina je zamjenica i prva savjetnica s. M. Veronika Dunatov. Druga je savjetnica s. M. Jelena Krilić, treća s. M Vlatka Bratinščak i četvrta s. M. Juliana Beretić.

Preporučujemo Božjoj mudrosti da ih nadahnjuje u povjerenom im provincijalnom upravljanju i ostvarenju kapitularnih odluka.

*s. M. Anamarija Vuković,
studentica KBF-a Sveučilišta u Zagrebu
i katehistica u župi sv. Mirka u Šestinama*

Kćeri Milosrđa 50 godina u Novskoj

Na svetkovinu Bezgrešnog začeća Blažene Djevice Marije, 8. prosinca 2018. godine, sestre Kćeri Milosrđa su zahvalnim euharistijskim slavlјem proslavile 50. obljetnicu dolaska i djelovanja u Novskoj. Svečano euharistijsko slavlje predslavio je župnik župe sv. Luke Milan Vidaković u koncelebraciji sa župnikom župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj Pericom Matanovićem i župnim vikarom župe sv. Luke Josipom Prpićem, a slavlju su nazočili s. M. Emila Barbarić, provincijalna predstojnica i sestre koje su djelovale u Novskoj, te gradonačelnik Marin Piletić sa suradnicima. Djeca skupine Biseri Očeva milosrđa izveli su kratak program kojim su prikazali dolazak sestara, njihov rad i značenje za župu i mjesto. Župljeni su rado sudjelovali u zahvali Bogu za milost djelovanja sestara koje znatno pridonose u pastoralnom životu župe, a kao posebnu milost doživljavaju štovanje bl. Marije Propetoga.

Sestre su u župu sv. Luke evanđeliste u Novskoj došle 17. prosinca 1968. i svoju zajednicu posvetile sv. Josipu, a poslije bl. Mari-

ji Propetoga. Od početak sudjeluju u pastoralu župe i suživotu sa sumještanicima, radujući se s njima i podnoseći patnje koje ih zadese, kao što su bila i ratna stradanja kad su sestre nastojale tješiti nevoljne i blažiti im nedaće. Od 2006. godine Družba Kćeri Milosrđa je upravo ovdje u Novskoj otvorila svoju kuću novicijata. Svoj doprinos u brizi za duhovni i ljudski napredak Novljana dalo je 45 sestara, a novicijat je prošlo ili započelo 15 novakinja.

Nakon misnoga slavlja i programa, zajedništvo se nastavilo u samostanu uz prigodan domjenak za koji su posebno pomogli članovi skupine Poslanici Milosrđa koji su sestrama uvijek izvrsni suradnici u karizmi milosrđa.

Kutak za najmlađe...

	Glodavac koji živi uz rijeku	Kakvo god, bilo kakvo	Bakina mama	Znak za smjicanje u internetskoj komunikaciji	Najduža rijeka u Rusiji	Prva slijedbenica Marije Petković	Napad	Glazbena kratka za toniku
Službeni predstavnik države								
Onaj koji izvodi akrobacije							Stavlja datum na pismo ili dokument	
Lažni bog (biblijski)					Posao Znak pobjede			
Anna Kinberg-Batra, švedska političarka				Galama, graja Prizalogajiti, prigristi				
Onaj koji se hrva, dijalektalno					Jod Zamjenica	Tona Tricij		
	Odužiti kajanjem							
	Blagdan »tajnog začetka« Družbe							
Drugo slovo abecede		Oruđe, pribor Suprotni veznik				Radijus Preporučeno (pošt.)		
Šesti ton solmizacije			Amper I jedan i drugi	Vremensko razdoblje Olimpijske igre				
Samoglasnik		Doprinos čemu Umjetnička radionica				Osloboditi se tegobe	Jahve, Gospodin (biblijski)	
Redovničko ime prve slijedbenice (bez J)								
Roditelj				Iznad Veznik				
Vijeće Europe			Nijedna osoba					
Medunar. registracijska oznaka za Izrael			Unutar Sumpor	Academy of Neonatal Nursing Prkos				
Jesti (dijalektalno)					Izraz negodovanja			
Uzvik za dozivanje, pozdravljanje (razg.)			Biti u modi (žarg.) Termo-elektrana		To jest (krat.) Litij			
Komplet				Suprotni veznik Medunar. oznaka za jug				
Dramati nešto						Kisik		

Molitva bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vjeke vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:
Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje
Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb
tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986
e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasna Crnković

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinščak,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić,
s. M. Fatima Kršlović, s. M. Silvana Milan,
s. M. Nelija Pavlović, Teo Šeparović,
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stabline;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

HR26 23900011100341407

BIC code: HPBZHR2X

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4,
10 000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«**

bl. Marija Propetoga

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnjih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

Danas ti ponovno izručujem
ovu tvoju družbu i sve u njoj.
Tvoje zaručnice stavljam pred te
i izručujem tvome srcu.
Čuvaj ih za svoju vječnu slavu
i raskoš ljubavi čiste, vječne.
Posveti ih u istini, u ljubavi,
poniznosti i žrtvi za djela milosrđa.
Tvoje su, sačuvaj ih sve i brani ih
od nasrtaja neprijateljskog duha.
Daruj svima i cijeloj Družbi
milost svoje ljubavi,
da nađeš milje svoje ljubavi
u cijeloj Družbi
i pojedinoj duši svojih službenica,
da otpočineš kod nas uvijek
kao kod Marije i Marte u Betaniji.

*bl. Marija Propetoga,
Blagovijest, 1955.*